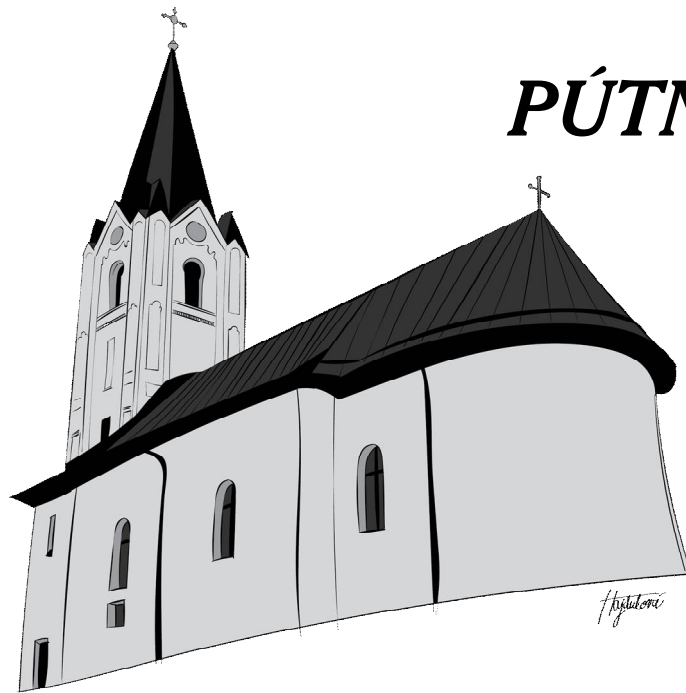

OBSAH:

- Pri jazere Betezda
- Spevokol v Gelnici a Veľkom Folkmare
- Zamyslenia našich konfirmandov
- Dištriktuálny deň: On je náš pokoj
- Blahoželáme!
- O charite Samaritán s Ľubomírom Badiarom
- Zateplenie fary a snečné kolekory
- Pre deti
- Vtipy a oznamy
- Modlitebný kalendár
- Rozpis bohoslužieb

PÚTNIK

Pri jazere Betezda

„Potom bol židovský sviatok a Ježiš išiel do Jeruzalema. V Jeruzaleme pri Ovčej bráne bolo jazero s hebrejským menom Betezda, s piatimi prístrešiami. Mnoho chorých ležalo v nich slepých, chromých, vychradnutých ktorí čakali, až sa voda pohne, lebo z času na čas anjel Pánov zostupoval na jazero a zvril vodu; a ten, kto prvý vošiel do zviranej vody, ozdravel, nech ho akákoľvek choroba trápila. I bol tam človek tridsaťosem rokov chorý. Keď ho Ježiš videl ležať a poznal, že je už dlhší čas chorý; spýtal sa ho: Chceš byť zdravý? Odpovedal Mu chorý: Pane, nemám nikoho, kto by ma zniesol do jazera, keď sa voda zvirí; a dokiaľ sám prídem tam, vstúpi iný predom mnou. Povedal mu Ježiš: Vstaň, vezmi si lôžko a chod! Ten človek hneď ozdravel, vzal si lôžko a chodil. A bola práve sobota.“ **Ján 5, 1-9**

Vzácné sestry a milí bratia!

Je leto a ja vás v týchto horúcich dňoch chcem cez prečítané evanjelium pozvať k rybníku. Poďme sa spolu osviežiť. Evanjelista Ján presne popisuje, kde sa odohráva náš príbeh. Je to pri Ovčej bráne v Jeruzaleme, kde sa nachádza rybník Betezda. Je to konkrétne miesto, kde sa Pán Ježiš stretáva s človekom. Tento človek, ktorého meno nepoznáme, je tam preto, pretože nemá kam ísť. Je paralyzovaný. I my sme na konkrétnom mieste v tomto svete, prežívame konkrétne životné situácie, nachádzame sa v určitých životných vzťahoch, riešime svoju prácu, máme svoje radosti

a ťažkosti. Čo je teda našou – tvojou, ale aj mojou - Ovčou bránou tohto roku? Čo sú tie hlavné kulisy našich životov? Čo je tou hlavnou scénériou? Kde sa vlastne odohráva náš život? Čo si chceme ako prvé všimnúť v tomto príbehu je, že Boží Syn je ten prvý, ktorý prichádza za týmto človekom. **Je to Boh, ktorý prichádza k nám.** Táto skutočnosť sa nám od Vianoc vždy nanovo pripomína. Boh prichádza k našim Ovčím bránam. I keby sme celý náš život premrhali, i keby sme mali pocit, že nám akosi preteká pomedzi prsty a boli by sme úplne paralyzovaní, napriek tomu Ježiš k nám prichádza.

Ten chromý človek v evanjeliu tam leží, pretože nemôže robiť nič iné. Ján píše, že tam nie je sám. Je v spoločnosti ďalších chorých a zápasiacich. Dnes okolo seba nemáme len veľa viditeľných chorôb, ale aj choroby, ktoré sa odohrávajú v našom vnútri. Možno i nás samých na našej ceste znehybňujú veci, ktoré nás trápia a boľia. A predsa aj do tohto prichádza Boh. Hovorí sa, že ten človek tam ležal už 38 rokov. U mňa by to bol celý môj život. Niekedy sa tento počet rokov vykladá ako doba, počas ktorej Izrael putoval z otroctva do zaslúbenej zeme. Je to teda dĺžka cesty z otroctva do slobody. Z telesnej zviazanosti k slobode od všetkého, čo nás boľí a trápí.

Pán Ježiš sa s týmto človekom stretáva. Ako to vyzerá? Keď ho Ježiš uvidel, ako tam leží, a poznal, že je už dlho chorý, spýtal sa ho: „Chceš byť zdravý?“ Ježiš začína rozhovor otázkou. Ten človek tam leží už 38 rokov, takže je jasné, po čo čom túži. Pán Ježiš však chce v jeho srdci prebudiť najhlbšiu túžbu. Aká je najhlbšia túžba tvojho života, milý brat, milá sestra? Nie po čom túžiš najbližšiu chvíľu, tento deň, či túto sezónu. Ale čo je v tebe to najhlbšie. Aká túžba vydrží 38 rokov?

Sme pozvaní nad tým premýšľať. **Premýšľať o našich**

Pri jazere Betezda

túzbach. Pán Ježiš sa o to zaujíma. On sa zaujíma o naše túžby. My, ľudia, sme stvorení ako tí, ktorí majú svoje túžby a na tom nie je nič zlé. Nechajme sa našim Bohom nasmerovať správnym smerom, aby sme neboli paralyzovaní. Práve naopak, aby nás naše túžby postavili späť na nohy. Kresťan má byť tým, kto vášnivo túži.

Všimnime si, že keď sa Pán Ježiš stretáva s nejakým človekom, veľa sa pýta a málo vysvetľuje. Niekedy máme pocit, že viera nám má osvetliť veci, aby sme ich pochopili. Nie je to tak v cirkvi, že keď niekto za nami príde ohľadom krstu, svadby, začneme mu nejakú veľa vysvetľovať? Ale Ježiš ukazuje, že On je Boh, ktorý sa nás môže dotknúť, aby vzbudil túžbu a naplnenie. Po čom túžiš? Odpoveď chromého je veľmi zaujímavá: „*Pane, nemám nikoho, kto by ma zanesol do jazera, keď sa voda zvíří.*“ Nemám nikoho. Ako veľmi je táto výpoveď pravdivá! Jemu totiž nechýba nič, ale niekto. Koľkokrát máme pocit, že naše problémy vyrieši niečo. Ale my potrebujeme niekoho. Niekedy je pri nás veľa ľudí a predsa máme pocit, že nemáme nikoho. Možno, že všetci tí naši blízki sa nám v našej vnútornej depresii a smútku stávajú nikým. Prežívame stav totálnej opustenosti a samoty. A možno to platí aj opačne - že i ja i ty sme pre niekoho nikým, že sme len akýmiisi kulisami v živote tých, ktorí sú vedľa nás.

Ježiš Kristus prichádza ako niekto. Ako ten, ktorý chce naviazať vzťah. Nie je pre chromého nikým, ale niekým. Možno práve to ho vracia na cestu. Znovu ho to stavia na nohy. Čo teba naposledy vzkriesilo k životu? Čo ti dodáva a vracia radosť do života? Sú to možno tvoje deti, tvoje vnúčatá, sú to tvoji priatelia, rodina, tvoja práca, je to možno vietor vo vlasoch pri dobrej dovolenke. Tu v chráme zažívame to poznanie, že Ježiš Kristus je ten, ktorý nás budí k novému životu, keď sme paralyzovaní a oslabení.

Pán Ježiš hovorí: „Vstaň, vezmi si lôžko a chod!“ Všimnime si zvláštny detail. Prečo si má so sebou chromý zobrať lôžko? Načo je to potrebné? Nezačína sa predsa uzdravením písať nový príbeh? Nepominuli sa staré veci? Určite áno. Boh robí hrubý čiaru. Ale stáva sa, že veci, ktoré nás trápia, Boh rieši svojím spôsobom. Nemusi všetky naše ťažkosti vymazať, aby sme na svoje problémy a starosti úplne zabudli. On nás uzdravuje tak, že naše rany sa stávajú požehnaním. Keď Pán Ježiš po svojom vzkriesení

navštívil svojich učeníkov, ukázal im svoje rany, ktoré nezmizli. Stále sú tam, ale sú naplnené novým zmyslom, akoby boli presvetlené Božou slávou. A tak v učeníkoch nezbudujú bolesť, ale radosť. Preto aj to lôžko má byť s ochrnutým. Áno, stále je to jazva ako odkaz na to ťažké, čo ho doteraz spúšťalo, uzemňovalo. Čo je to tvoje viditeľné, čo zanechalo odkaz na niečo smutné, bolestné, čo vstúpilo a prešlo tvojím životom, no na druhej strane ťa to posúva ďalej žiť, hľadiť dopredu, nevzdávať sa?

V závere nášho príbehu prichádzajú na scénu farizeji a zákonníci, ktorých uzdravený stretáva. Tí sa ho tiež pýtajú, ale ich otázky nevedú nikam. Ich slová súdia, posudzujú a nakoniec odsudzujú. Konajú inak ako to robí Ježiš. Možno sa k veciam, ale aj ľuďom, staviame podobne. Sme schopní život, ktorý sa okolo nás rozvíja, nejakým spôsobom skôr uzemniť ako ho nechať kvitnúť. Nestáva sa nám to aj v cirkvi? Nie sme niekedy spravodlivejší ako samotný Ježiš?

Božie slovo hovorí, že uzdravený vlastne ani nevie, kto mu nakoniec pomohol. Farizeji sa ho pýtajú, ale on nemá pre nich odpoveď. Evanjelista Ján nám na tomto príklade ukazuje, že viera v skutočnosti nie je znalosť. Nespočíva v tom, že viem a že mám na všetky otázky aj pripravené odpovede. Ale Boh je ten, ktorý tvorí. Že vo svojich túzbach sa v skutočnosti začínam stretávať s Bohom, ktorý ma stavia na novú cestu, čím sa moja viera vlastne pomaly rozvíja. A je to opäť sám Pán Ježiš, ktorý uzdraveného opäť vyhľadá, znovu s ním vytvára vzťah, nadviaže kontakt. Boh si nás na ceste viery nachádza. On nás chce viesť. Nechajme sa aj dnes nájsť Ježišom, nechajme sa osloviť pri tej našej Ovčej bráne, pri tom našom rybníku. Aj tam je Ježiš poslaný. Pripusťme si Jeho otázku: Po čom túžiš? Chceš byť zdravý? Hovorme s Ním a stretnime sa s Ním. Amen.

Pane Ježiši, ďakujeme Ti za Tvoje slovo. Ty si prišiel do tohto sveta. Nebo ťa poslalo kvôli nám. Ty nás nachádzaš smutných, bezradných, paralyzovaných, odtrhnutých od skutočného života. Ty chceš viesť, po čom túžime. Prosíme Ťa, aby si vstúpil do nášho vnútra a priniesol pokoj, ktorý tak veľmi potrebujeme. Uzdrav nás zvonku, ale najmä zvnútra. Amen.

Tomáš German

Spevokol v Gelnici a Veľkom Folkmare

Či už viete alebo nie, náš brat farár už druhý rok administruje aj cirkevný zbor Gelnica. Na našom spevokole skrsla myšlienka, že by sme mohli ísť zaspievať do kostola v Gelnici a vo Veľkom Folkmare a spríjemniť tak duchovnou piesňou nedelňé dopoludnie aj Gelničanom a Folkmarčanom. Tak sme sa 21. mája vydali na šiestich autách do Gelnice. Na naše prekvapenie bolo v kostole v Gelnici 10 ľudí, domácich vo viere, hoci je to okresné mesto, kostol je obrovský, fara momentálne v čiastočnej rekonštrukcii, ale ľudí nielo. Po skončení bohoslužieb sme sa presunuli do Veľkého Folkmara, kde je už menší kostol a ľudí bolo o niečo viac, ba počas bohoslužieb bol aj krst dieťaťa. Na oboch bohoslužbách nás sprevádzal na klávesoch Matúš Petro, pretože v cirkevnom zbore nemajú ani jedného človeka, ktorý by vedel a bol ochotný kantorovať. Tu som si uvedomila, akú vzácnosť máme v našom zbore - brata farára a štyroch kantorov, ktorí sa zdokonaľujú a chcú slúžiť. Preto sme nesmierne vďační, že ich máme. Ďakujeme aj Júlii Ráczovej za dlhé roky kantorovania a vedenia zborového spevokolu, lebo aj jej pričinením máme už aj novú dirigentku, ktorú zaúča a my máme radosť, že môžeme ďalej spievať na oslavu Pána Boha pod vedením Zuzky Alexovičovej a ak to zdravie dovolí, tak ešte niekedy aj pod vedením Julky Ráczovej.

Mnohí z nás sme prechádzali cez dediny do Gelnice možno prvýkrát, a tak sme vďaka spevokolu mohli poznať aj krásne údolia Slovenska.

Viera Richtariková

Zamyslenia našich konfirmandov

Milí konfirmandi,

tohto roku sme sa na redakčnej rade rozhodli, že vám nebudeme klásť tradičné otázky typu „čo sa vám na konfirmácii páčilo?“ alebo „ako si predstavujete svoj duchovný život do budúcnosti?“ či „ktoré učivo vám robilo najväčšie problémy?“.

Chcem vás poprosiť, aby ste každý z vás samostatne porozmýšľali nad konkrétnym biblickým textom, ktorý som vám vybral a napísali krátku úvahu. Teda ako mu rozumiete, v čom vás oslovil, prípadne čo vás na tom texte zaujalo alebo sa vám páčilo.

„Syn môj, daj mi svoje srdce, nech si tvoje oči obľúbia moje cesty!“ Pr 23,26

Na tomto texte ma zaujalo to, že Pán Boh ku mne hovorí osobne. „Syn môj“, oslovuje priamo mňa. Je to to isté, ako keby mi povedal „MAREK, daj mi svoje srdce, nech si tvoje oči obľúbia moje cesty“. Boh ma tu oslovuje ako svojho syna, svoje dieťa. Rozumiem tomu tak, že tento text mi hovorí, že Pán Boh chce mať so mnou osobný vzťah. Chce aby sme si boli blízki, ako otec a syn. Zároveň Mu záleží na tom, aby som chodil po Jeho cestách a žil podľa Jeho vôle. Aby som chodil po Jeho cestách a poznal Jeho vôľu, musím s Ním tráviť čas a to tak, že si budem čítať Bibliu a modliť sa. Inak to nejde. Pán Boh chce, aby som Mu úplne dôveroval a dal svoje srdce. A o tom je aj konfirmácia. To, čo sľubovali moji rodičia a krstní rodičia pri krste, to dnes potvrdzujem. V deň mojej konfirmácie pred celým zborom vyznávam, že Mu dávam svoje srdce. Pane Ježiši, chcem chodiť po Tvojich cestách. Pomáhaj mi pri tom.

Marek Vojakovič

„Obetuj Bohu vd'aku a splácaj Najvyššiemu svoje sľuby!“ Ž 50,14

Tento verš zo žalmu nás nabáda, aby sme nezabúdali na Pána Boha, na Jeho zhovievavosť a trpezlivosť. Máme byť vd'ační za Jeho milosť, v modlitbách nezabúdať na to, čo sme sľúbili v prosbách za nás a svojich blízkych. Obetovať znamená vzdať sa niečoho zo seba, mať úctu a ďakovať Bohu za to, čo pre nás robí. Najviac ma na tomto verši zaujalo, ako to je napísané, že motivuje ľudí k tomu, aby sa odvd'ačovali Bohu za to, čo pre nich robí a naučili sa dodržiavať svoje sľuby. Hľadať si svoju cestu k Bohu.

Liliana Bašistová

„Rád splním Tvoju vôľu, Bože môj, a Tvoj zákon v hĺbke srdca nosím.“ Ž 40,9

Tak teda čo je Božia vôľa? A prečo mám nosiť Jeho zákon v srdci? Božia vôľa pre nás, pre ľudí, je plniť Božie prikázania. Žalmista píše, že rád splní Božiu vôľu. Dávid dôveroval Bohu. Neriešil, či to bude pre neho ťažké, namáhavé alebo bude musieť veľa obetovať. On píše, že rád splní Božiu vôľu. Vie, že mu Boh už veľa krát pomohol, a preto nevymýšľa nad Jeho vôľou, vie, že je to najlepšie riešenie. No s nami to nie je vždy tak. Nie vždy sa Božia vôľa zhoduje s našimi predstavami. Niekedy chceme úplne niečo iné ako chce Pán Boh a v tom je ten problém. Myslím, že ak sa Božia vôľa zhoduje s tou našou, nemáme problém ju plniť. Ale čo s Božou vôľou, s ktorou nesúhlasíme? Podľa mňa je najdôležitejšie modliť sa, pokoriť sa a prijať to, pretože Božia vôľa je pre nás vždy najlepšia. náš život vyzerá tak, ako to, čo si nosíme v srdci. Ak si srdce plníme svetskými vecami, tak aj náš život sa bude točiť okolo najlepšej dovolenky, najlepšieho auta atď... Dávid si chce do svojho srdca vložiť Boha. Buďme mu podobní.

Zuzana Pfefferová

„Oznámil si mi cesty života a naplníš ma potešením pred svojou tvárou.“ Sk 2,28

Na tomto verši mi Pán Boh ukazuje, že ma miluje a záleží mu na mne. Poslal svojho Syna, aby som mohla žiť s Ním vo večnosti. A tam mohol aj skončiť, nemusel už nič viac robiť. Ale On taký nie je. Nesedí si len tak tam hore, ale stará sa. Stále robí veci v mojom živote preto, aby som neskončila v "ríši smrti". Dáva mi do života ľudí, ktorí má vedú k Nemu. Mám možnosť žiť v kresťanskom spoločenstve. Dal mi ale slobodnú vôľu, preto

Časopis **Pútnik** vydáva Evanjelický a.v. cirkevný zbor v Obišovciach pre vlastnú potrebu.

Redakcia: Jaroslav Petro, Dušan Kosturko, Beáta Székelyová, Milan Richtarik, Vladimír Hajduk, Lucia Hajduková.

Rubrika jubilanti: Viera Richtariková. **Detský kútik:** Zuzana Alexovičová. **Grafická úprava a tlač:** Marián Straka, Lucia Hajduková.

Kontakt: Obišovce 186, 044 81 Kysak, tel: 0902 277 898, email: putnik@lutheran.sk, www.lutheran.sk, číslo účtu: 4012496590 / 7500

Zamyslenia našich konfirmandov

mi nebude diktovať presne, čo mám robiť alebo kam mám ísť. Mám možnosť využiť tú slobodnú vôľu. Zároveň mi ale oznamuje cesty, ktoré vedú do neba a cesty, ktoré vedú do pekla. Boh mi oznamuje cesty života cez Jeho Slovo. Biblia je kniha, podľa ktorej keď budem žiť, tak mám večný život. Dal ju napísať pre nás, aby nám ukázal cesty života a zachránil nás. Je to neuveriteľné, aká je Božia láska veľká, starostlivá a hlavne nekonečná. „...naplníš ma potešením pred svojou tvárou.“ Len s Bohom dokážem zažiť v živote pravú radosť. Keď budem mať Boha po svojej pravici a budem sa Ho pridržať, naplní ma potešením. Zažívať radosť je jeden z najkrajších pocitov. Nemusí sa stať ani nič výnimočné, ale Pán Boh nám tú radosť do srdca dá. A všetka je od Neho.

Júlia Petrová

**„Veď ja sa nehanbím za evanjelium (Kristovo): lebo mocou Božou je ono na spasenie každému veriace-
mu.“ R 1,16**

Tento text, ktorý mi vybral brat farár, je veľmi pekný. Je plný radosti a nádeje. Uist'uje nás o tom, že každý veriaci bude spasený. A to vďaka Pánovi Ježišovi a Jeho obeti na kríži. Stále, keď si čítam tento veršík, som plná odhodlania. Nie, Pane, nehanbím sa za Teba. Nehanbím sa za to, že som kresťanka, že chodím do kostola, na mládež. Ale je to naozaj vždy tak? Viem stále rovnako vyznať? Veď ja sa nehanbím za evanjelium Kristovo. Nie som niekedy ako Peter, keď sľuboval: „Ak sa všetci pohoršia na Tebe, ja sa nikdy nepohorším?“ A všetci vieme ako to dopadlo. Trikrát Pána Ježiša zaprel. Naozaj sa nikdy nehanbím vyznať, že verím v Pána Ježiša? V dnešnom svete to chce niekedy veľa odvahy priznať sa k tomu, že som kresťanka. Dnešný svet si myslí, že Boha nepotrebuje a je nemoderné veriť v Neho. Keď niekde poviem, že som veriaca, väčšinou som na smiech. No viem, že musím byť odvážna, pretože Pán Ježiš ma má rád, zomrel, aby ma zachránil a bol by smutný, keby som sa zaňho hanbila. Našla som v Biblii ešte jeden text v Lukášovi 9, 26, kde Pán Ježiš hovorí: „Kto by sa hanbil za mňa a za moje reči, za toho sa bude hanbiť aj Syn človeka.“ A to je oveľa horšie. Preto aj keď je to niekedy ťažké, radšej nech som na smiech ako keby sa mal za mňa hanbiť Pán Ježiš. Viem, že On mi dá silu byť odvážnou a bez strachu povedať: „Veď ja sa nehanbím za evanjelium Kristovo.“

Ivana Buzogánová

On je náš pokoj

„On je náš POKOJ!“ V duchu týchto slov sa nieslo ním domáceho kantora, brata Martina Tipulu. Svo- stretnutie evanjelikov v nedeľu 18. júna na Dištriktuál- nou „troškou do mlyna“ prispela aj kapela KVD. Sláv- nostný žalm spieval emeritný biskup Samuel Sabol. Kázňou na text z Ef 2, 13-18 oslovil prítomných na tomto stretnutí brat biskup VD Peter Mihoč. Modlitba- mi obohatili program sestra generálna dozor- kyňa Renáta Vinczeová, brat Martin Voľanský a Jevgenij Kozačuk. Modlitbu na záver slu- ž i e b B o ž í c h a apoštolské požehnanie predniesol brat emeritný biskup Igor Mišina. Prí- tomných na tomto mi- lom podujatí pozdravili aj hostia zo zahraničia,

sa postaralo hudobné „teleso“ zložené zo spevokolov brat Pétur Thorsteinson z Nemecka, brat biskup zo z Bardejova, Zlatého, Marhane a Richvaldu pod vede- Sliezskej cirkvi evanjelickej Tomáš Tytlík a z Českej

On je náš pokoj

republiky brat biskup Marián Čop. Po obedňajšej prestávke obohatenej o občerstvenie, o ktoré sa postaral domáci cirkevný zbor, pokračoval program obohatený o vystúpenie mima, brata Milana Sládeka, ktorý dojímavou predviedol cestu nášho Pána Ježiša Krista na potupnú smrť na kríži nazývanú „via dolorosa“, teda v preklade cesta utrpenia.

Aj keď bol v televízii priamy prenos, tí, ktorí sa nezúčastnili tohto stretnutia, môžu ľutovať. Už sa tešíme na ďalšie.

Dušan Kosturko

Drahí jubilanti!

Srdečne blahoželáme a žehnáme v mene Pánouom!

90

Anna Čontofalská, Lemešany 153

50

*Erika Macková, Trebejov 58
Bohuslav Vereščak, Kysak 49*

85

Ľudmila Čopová, Kysak 102

75

*Mária Beňková,
Suchá Dolina 61*

55

*Ján Galá, Obišouce 128
Ľubomír Ivan,
Drienovská Nová Ves*

70

Milan Bakalár, Obišouce 103

1. 7. – 30. 9.

60

*Vlastimil Čop, Kysak 97
Miroslav Bábek, Drienovská Nová Ves 127
Miroslav Ferenc, Kysak 206
Marta Kollárová, Kysak 369
Jana Želinková, Drienovská Nová Ves 130*

65

Miroslav Čop, Obišouce

Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne nám o tom dajte vedieť na fare. Je to zrejme preto, že nemáme váš evidenčný list.

O charite Samaritán s Ľubomírom Badiarom

Pre toto vydanie Pútnika som sa rozprával s Ľubomírom Badiarom, predsedom správnej rady OZ Útočisko a vedúcim charity Samaritán, o službe núdzným a o projekte Samaritán, ktorý založil.

Kto je Ľubomír Badiar?

Dnes človek, ktorý pochopil, že **kresťanský život je autentickým nasledovaním Krista tam, kde by dnes On trávil najviac času.** Pred 30 rokmi sme začali službu budovania komunity, ktorá prerástla do rodinného spoločenstva. Bol som jeden z jej starších lídrov. Tvorila ju v menšine naša generácia, a potom najmä generácia našich detí, ktorí medzitým dospeli a vydali sa svojou vlastnou cestou. Musím so sklamaním konštatovať, že komunita im až tak nechýba, raz možno bude. Chybou bolo, že sme žili viac-menej sami pre seba. To je aj obraz dnešnej cirkvi – staráme sa prevažne o svoje DOBRO. Komunizmus mal na to také heslo: „SAMI SEBE!“

Inak žijem 40 rokov s manželkou Dášou, máme 5 detí – už dospelých, 4 chlapov a 1 dámu, dnes matku troch našich vnukov. Celý aktívny život sme darovali rodinnej komunite pri cirkevnom zbere v Košiciach – viedli k viere druhých, organizovali aktivity, robili osobných mentorov. A dnes? Žijem pre ideu pomoci núdzným a snažím sa k tomu inšpirovať aj druhých.

Čo je projekt Samaritán a ako vznikol?

Spontánne, malinkou službou niekoľkých ľudí v našom spoločenstve. Keď sa v tejto službe objavila agresivita klientov, hrozilo, že to skončí, keďže naši dobrovoľníci sa báli v nej pokračovať. Vzal som túto službu na seba a spolu s niekoľkými kolegami a s 30 podporovateľmi to robíme na pôde cirkevného zboru v rámci OZ Útočisko už 10 rokov. Varíme 4 dni v týždni poctivé domáce jedlo, zbierame, triedime a vydávame šatstvo, poskytujeme hygienu. Rozvážame šaty a potreby pre domácnosť aj do dvoch rómskych osád v okolí Košíc, kde žijú prevažne mladé rodiny s viacerými deťmi v katastrofálnych podmienkach. Pomáhame tiež liekmi a pomocou pri zabezpečení dokladov. Ale hlavne prijímaním ľudí s trpezlivosťou a láskavým súcitom voči ich životnej situácii.

Keď na ulici zazriete zobrajúceho človeka, aké pocity a myšlienky to vo vás vyvolá?

Pokiaľ ide o pocity – ľútosť, smútok, súcit až zúfalstvo. Neviem sa tváriť, že sa ma to netýka. Keby ale zostalo iba pri pocitoch, nič sa nedeje. Naše pocity vymyslel Stvoriteľ ako štartér. Majú byť spúšťačom ďalších procesov, napríklad myšlienky, zámeru, čo mô-

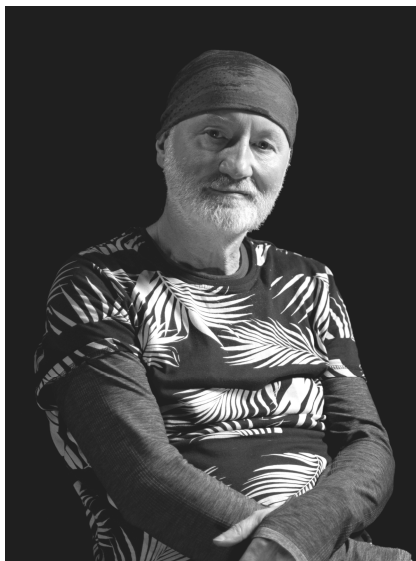
žem s týmto stavom vecí, týmto úbohým človekom urobiť ja, alebo moja komunita? A potom musí dôjsť k činu.

Je možné slúžiť ľuďom bez domova dlhodobo a nevyhorieť pri tom? Čo je pre Vás tým hnacím motorom?

Nie, keď do toho ide človek so zlými motívmi. Napríklad, ukázať, aký som ja dobrák, alebo s falošným súcitom, že ja veľký kresťan sa k vám zobrákom skloním, preto si to vážte! Kristus nás volá k láske CARITAS, čo je milosrdná Božia láska, a mojou skúsenosťou je, že iba tá funguje v praxi. **Je nepodmienečná, nezištná, obetavá a trpezlivá.** Nerobím to pre odmenu, ďakovanie alebo obdiv. A denne poctivo kontrolujem pravosť svojich motívov. Robím to zo súcitu k týmto ľuďom. Neriešim kto, kde spravil chybu. Som ich priateľom a pomocníkom, som tu pre nich. Mám ich skrátka rád. Urobil som ich svojimi blížnymi, tak ako milosrdný Samaritán v Ježišovom príbehu, keď sa sklonil k nešťastníkovi na ceste zo samého súcitu, pretože iba to je skutočná láska, ktorá sa skloní. Tá romantická napodobenina je len o pekných pocitoch a mojom sebeckom šťastí. A touto verziou lásky je žiaľ, dnes nakazená nielen celá spoločnosť, ale aj cirkev. Sme pripravení tak málo obetovať. Veď predsa ísť za Ježišom je úzka cesta oddanosti a obeť. Hnacím motorom je pre mňa toto pochopenie Jeho lásky, ktorá je ochotná prinášať obeť. A obeť ma niečo musí stáť. Kristus je mi v tom príkladem i posilou.

Je pre kresťana potrebné slúžiť núdzným? Prečo?

Pozrime sa na to z pohľadu nebeského otca. Na zemi žijú jeho deti, ktoré sa majú dobre a potom tí, ktorí doslova živoría. Delí azda Boh ľudí na 1. a 2. triedu, tak ako v Indickej spoločnosti, kde sú 4 kasty, od svätcov až po nedotknuteľných? Alebo túži zlepšiť život tých, ktorí žijú doslova pod psa? Ak má Boh Otec na tomto svete svoju armádu, nás prosperujúcich, nie je logické, že nám povie: podelte sa s biednymi, chudobnými a inými nešťastníkmi, pomôžte im!? Veď vy silní ste povinní pomáhať tým slabším, či nie? My však máme silnú „teológiu Božích detí“, a to nám slúži ako alibi. My sme predsa tí privilegovaní, my sme prijali Pána a máme Jeho priazeň. A na „tých vonku“ hľadíme ako na „pohanov“ s dešpektom, niekedy aj hnevom, hovoriac si: sami môžu za svoj stav! Kristus hovorí v prvých vetách kázne na vrchu: Ste svetlom sveta, svieťte tak pred ľuďmi, aby **videli vaše dobré skutky** a oslavovali Boha, ktorý je v nebesiach. To svetlo

O charite Samaritán s Ľubomírom Badiarom

je DOBRO a všetky jeho prejavy medzi nami. O čo viac ide v živote? Nevieť o jasnejšom texte v Biblii. Svetlo je metafora o našom poslaní a ním je žiť **obeta-vý život preniknutý DOBROTOU, plný dobrých skutkov**, pomoci, až sa ľudia začnú pýtať a to čo...? Prečo to robíte? O čo vám ide? Ale aj keby sa nepýtali, nezištné DOBRO je svetlom Boha na Zemi. Preto menej svätých rečí a viac nezištného DOBRA, to je tá správna reforma našej teológie, ktorá je nastavená úplne proti skutkom.

Z môjho pohľadu je podobná služba v evanjelickej cirkvi veľmi ojedinelá. Čo je podľa Vás príčinou?

Príčinu som už naznačil, naše učenie nás varuje pred skutkami. Celý život som počúval, že aj tie najúžasnejšie skutky sú pred Bohom iba ohyzdné rúcho! No, áno, ak si na nich zakladám a zbieram tak zásluhy pred Bohom. Alebo ak sú iba vypočítavým plnením zákona, čo je to isté. Dnes nás plnenie zákona nespasí. Ak ich však robím ako sluha Kristov a On mi je príkladom služobníka, tak čo sa dá tomu vyčítať? Ved' je to doslova naša svätá povinnosť. Je nepredstaviteľné, že taká veľká cirkev ako je naša, to tak nevníma. Chvályhodné je, že máme aspoň domovy seniorov a opatrovateľskú službu. Ale existuje ešte aj extrémnejšia podoba núdze a tu sme nečinní. Podľa mojich informácií, sme jediná charita na pôde ECAV a to je

smutné.

Ak by som chcel začať slúžiť núdzným, akými spôsobmi to môžem urobiť?

Netreba pohŕdať ani malými almužnami na ulici, kúpiť žobrákovi jedlo. Robím to predsa primárne pre Krista, pre DOBRO samé, až potom pre toho človeka. Nezasekni sa na predsudkoch. Vyjadri skutkom súcit s človekom v biede a núdzi. Ak chcete pomáhať vo väčšej miere, musí to byť vecou a presvedčením väčšej komunity. Počul som jedného farmára hovoriť: jeden kôň utiahne 2 tony nákladu, dvojjárah 8 ton. 30 ľudí utiahne krásnu službu DOBRA vo svojom okolí. Netreba pohŕdať malými začiatkami. Aj u nás to tak bolo. A potom to musí pár ľudí zobrať na seba a obetovať tomu kus života. Dobrou cestou je aj podpora fungujúcej charitatívnej služby, ako je aj tá naša. Som smutný z toho, akí sme my, protestanti, slepí voči potrebám núdznych, chudobných, Rómov. Treba to zmeniť. Netreba zabúdať, že sa to musí zrodiť z VIERY a viera je z počutia, to jest z dobrého a pravdivého biblického učenia!

Viac informácií o nás nájdete na stránke www.utociste.sk

Za rozhovor ďakuje Vladimír Hajduk

Zateplenie fary a slnečné kolektory

Tento rok sme sa aj „vďaka“ energetickej kríze pustili do opráv na našej fary. Dotlačilo nás k tomu hlavne navýšenie cien plynu, keďže sme za plyn platili ako Farský úrad Obišovce. Z mesačných platieb za faru a kostol v sume 150,- eur nám stúpili mesačné platby na 480,- eur. Na presbyterstve sme rozhodli, že musíme urobiť nejaké opatrenia. Naša predstava bola zatepliť farskú budovu aj z ďalších troch strán, nainštalovať fotovoltaické panely a zmeniť spôsob vykurovania fary z plynového kúrenia na využitie tepelného čerpadla. Toto boli naše prvotné myšlienky, a tak sme sa pokúsili zmeniť u dodávateľa plynu fakturovanie, aby sme za byt farára neplatili ako firma, ale aby nás zaradili medzi súkromné osoby, kde boli ceny regulované.

Zmena u dodávateľov plynu však nebola možná, pretože fara je vedená na liste vlastníctva ako farská budova a nie ako byt farára a to napriek tomu, že farský byt má samostatný plynomer a byt farára neslúži na podnikanie ani žiadnu zárobkovú činnosť.

Na ďalšom zasadnutí zborového presbyterstva, kde sme už mali niekoľko cenových ponúk, sme nakoniec rozhodli, že faru zateplíme a vybrali sme aj konkrétnu firmu. Vykurovanie tepelným čerpadlom sme zamietli a takisto aj fotovoltaické panely. Bolo viac výhrad zo strany presbyterov. Odsúhlasili sme však slnečné kolektory na ohrev teplej vody a rozhodli sme, že zmeníme na katastri popis budovy na „dom na bývanie – fara“.

Slnečné kolektory na ohrev teplej vody sú už spustené. Realizovala ich firma SOLARTECH. Celkové náklady boli 5 982,90 eur. Veríme, že sa nám podarí ušetriť plyn na vykurovanie tepla aj vody a to hlavne v slnečných dňoch.

Na zateplení fary sa ešte pracuje. Časté búrky trochu predĺžili termín dokončenia. O celkovej sume vás ešte budeme informovať. Tak isto sa nám už podarilo prepísať farskú budovu na katastrálnom úrade na „dom na bývanie – fara“.

Jaroslav Petro

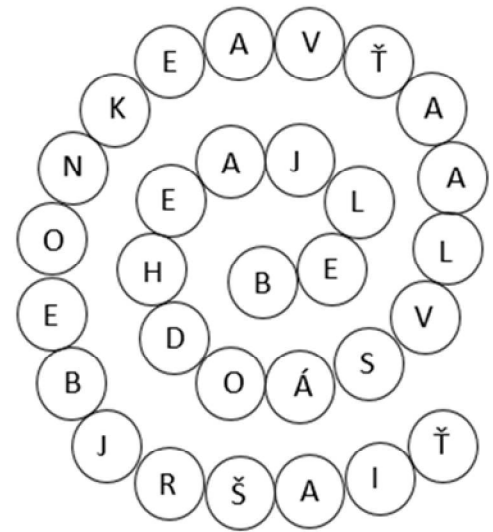
Dnes máme pre vás otázku: Kedy naposledy ste niečo niekomu dali alebo sa s niečím podelili? Napríklad, máš pri desiate sladkosť, ktorú má rád tvoj spolužiak. Podelíš sa s ním? Alebo tvoja kamarátka potrebuje gumku do vlasov a ty máš jednu v taške. Požičiaš jej ju? A čakáš, že ti ju vráti? Alebo jej ju necháš? Niekedy sú to maličké veci, ktoré môžu potešiť našich kamarátov, spolužiakov, súrodencov.

A čo ste naposledy takto dostali? Nie ako darček k narodeninám, ale len tak, lebo niekto sa rozhodol, že vám to dá. Potešilo vás to?

Aj toto môže byť spôsob, ako niekomu môžeme prejavovať lásku a povedať mu o Pánovi Ježišovi a o tom, ako nás má rád.

Úloha: Začni vo vnútri písmenkového slimáka čítať každé druhé písmeno (od písmenka B). Keď dôjdeš na koniec, znova začni vo vnútri, ale tentoraz prečítaj ostatné písmená, ktoré si predtým vynechal, čiže znova každé druhé, iba začneš od E. Vyjde ti z toho veršik zo Skutkov apoštolov.

Prázdninový tip: Na youtube sa dá pozrieť rozprávka „Červené čižmičky“ (kanál EcaV s vami), kde je práve dávanie hlavnou témou. Je síce vianočná, ale to vôbec nevádi, môžete sa počas horúcich dní aspoň takto „akože“ schladiť.

Vtipy

Svätý František ide s iným bratom po púšti, slnko páli, je teplo a voda žiadna. František hovorí:

- Pane Bože, ďakujem Ti za tento krásny deň, za toto krásne slnko a za to, že môžeme mať na tom všetkom účasť.

Ten druhý brat si hovorí:

- On snáď blázní, je teplo na zomretie a on za to ešte ďakuje!

Večer prídu na okraj púšte a začne byť šialená zima. František hovorí:

- Pane Bože, ďakujem, že nám dávaš po teplom dni i chladivý večer.

Brat nechápe:

- Zuby sa mi trasú a on, blázon, sa raduje!

V noci sa spustí dážď a František ďakuje:

- Ďakujem, Bože, za požehnanú vodu z neba.

Brat už je naozaj rozčúlený a hovorí si:

- On nie je normálny! Veď sme premokli až do kože!

Ráno zase vyrazia, idú a v tú chvíľu nad nimi preletí vták a ulaví si rovno nad Františkom. František sa zarazí, celý ušpinený a brat sa škodoradosne díva a hovorí si:

- To som zvedavý, či za toto taktiež bude ďakovať!

A František hovorí:

- Pane Bože, ďakujem, že si nedal krídla kravám.

Rozprávajú sa traja miništranti:

"Môj strýc je kňazom a ľudia mu hovoria dôstojný pán," pochválil sa prvý.

"Môj strýc je kanonik a ľudia ho oslovujú monsignor," tromfol druhý.

"Môj strýc má 130 kíl a ľudia, keď ho vidia, hovoria: Pane Bože!" hovorí víťazne tretí.

Dôležité oznamy

• **Cyklotábor** organizujeme v termíne *od 3. do 5. júla 2023*.

• **Detský a rodinný tábor** je naplánovaný na *16. - 21. júla 2023* znova v Liptovskom Trnenci. Keďže je to detský tábor, znamená to, že môžete prihlásiť svoje deti a samozrejme môžu ísť aj sami. A keďže je to aj rodinný tábor, je vítané, ak prídu aj s nejakým rodinným príslušníkom.

• **Mládežnícky tábor** bude *12. - 19. augusta 2023* na Borde (Košícký Klečenov).

• Biskupský úrad Východného dištriktu ECAV na Slovensku pozýva všetky generácie na tradičné **Misijné dni VD ECAV 2023**, ktoré sa budú konať koncom letných prázdnin v dňoch *31. 8. - 3. 9.* (štvrtok – nedeľa) v Ľubovnianskych kúpeľoch v hoteli SO-

REA. Téma tohtoročných Misijných dní je **POŠTA PRE TEBA**. Vrelo vám túto akciu odporúčame, je tam príjemné prostredie, veľmi zaujímavý program a vynikajúce spoločenstvo.

• Aj tohto roku nás čakajú **bohoslužby na Zámčisku**. Stretne sa tam *30.7. o 10:00* spolu s bratmi a sestrami z *rímsko-katolíckej cirkvi* a bude to spoločná ekumenická akcia. Po bohoslužbách sa stretne na farskom dvore na spoločnom obede. Bohoslužby budú o **10:00 hod.**, čo je pre nás nezvyčajný čas, preto prosím, neprehliadnite túto malú zmenu. No a „farský dvor“ ešte upresníme pred akciou. Verím, že prijmete toto pozvanie ako mladší, tak aj starší. Tých, ktorým sa ťažšie chodí, radi na miesto odvezieme.

Modlitebný kalendár CZ Obišovce

Námety pre Vaše osobné modlitby

Keďže toto obdobie patrí konfirmáciám a aj my v našom časopise dávame priestor našim konfirmandom, začneme dnes výzvy k modlitbám niekoľkými informáciami z cirkevno-zborovej praxe venované práve konfirmandom.

So slovom konfirmácia sa v Biblii nikde nestretnete. Konfirmácia je v evanjelickej cirkvi augsburského vyznania prijatie pokrstených detí za dospelých členov cirkvi. Učíme, že **konfirmácia je potvrdením krstnej zmluvy**. Táto formulácia však vzbudzuje otázku, či by bol krst bez konfirmácie platný? Je potrebné nejakým spôsobom ešte potvrdzovať krst? Je potrebné ku krstu dodávať ešte nejaké prehlásenia, vyznania a sľuby? Krst svätý je v našej cirkvi sviatosťou a je ustanovený Ježišom Kristom. Konfirmácia je vytvorená cirkvou. Z toho jasne vyplýva, že krst, či už dieťaťa alebo dospelého, je platný sám o sebe, či sa k tomu konfirmácia pridáva alebo nie.

Konfirmácia má svoju jednoduchú ľudskú logiku a je v nej aj určité opodstatnenie, ak bol človek pokrstený ako dieťa. Počas krstu dieťaťa ho zastupujú rodičia a krstní rodičia, ale je logické, že po určitom čase, keď už dieťa začne chápať veci viery, je dôležité, aby k tomu aj samotné dieťa zaujalo nejaké stanovisko. Pri konfirmácii čakáme od detí vyznanie pred cirkevným zborom, že porozumeli, o čo rodičom a krstným rodičom išlo pri ich krste a aj oni sa k tomu priznávajú a verejne vyznajú svoju vieru. Nasleduje prevzatie zodpovednosti za svoj život pred Bohom. Samozrejme, že tomu predchádza vyučovanie, na ktorom sa všetky základné veci viery konfirmandom vysvetľujú.

Konfirmáciu do cirkvi prinieslo pietistické hnutie. Na území dnešného Slovenska s konfirmáciou začal farár **Matej Marth** v bratislavskom nemeckom kostole v roku 1747. Čo sa týka iných kresťanských cirkví, konfirmáciu má aj reformovaná cirkev v takej podobe ako je aj u nás a ak by ste spojili birmovku a prvé sväté prijímanie dohromady v rímsko-katolíckej cirkvi, tak máte v podstate našu konfirmáciu.

Viera sa rodí z poznania a je dôležité chápať duchovné veci, preto konfirmácii predchádza dvojročná príprava v rozsahu od 80 do 100 vyučovacích hodín. Čo sa týka veku, je to stále často diskutovaná a preberaná otázka v cirkvi. Na jednej strane je to veľký záväzok a vážny sľub pre 14 ročné deti, keď vyslovia, že budú Pána Boha vždy verne a smelo vyznávať alebo že ostanú verní evanjelickej cirkvi až do smrti. Na druhej strane je otázne, či by pomohlo, ak by sme konfirmačný vek presunuli do osemnástky.

Problémom pri konfirmačnej výučbe dnes je učenie piesní z evanjelického spevníka. Deti dnes nemajú vzťah k spievaniu a nechytajú ich za srdce ani staré piesne a staré melódie. Ďalším problémom pri konfirmačnej výučbe je aj podmienka pravidelne navštevovať bohoslužby a povinná je účasť aj na hodinách evanjelického náboženstva. Najmä ak tam nie je dostatočná podpora zo strany rodičov.

Naša cirkev podmieňuje prístup k **Večeri Pánovej** konfirmáciou. Môže to niekomu pripadať ako obmedzovanie prístupu k sviatosťam, ale každý, kto chodí k Večeri Pánovej, určite chápe, že tohto obradu by sa mal zúčastniť len človek, ktorý rozumie, o čom pri stole Pánovom ide. Preto sa predpokladá, že po dvoch rokoch vyučovania by každý konfirmand mal vedieť, že si pri Večeri Pánovej pripomíname Ježišovu smrť, zažívame stretnutie s Kristom a prijímame Jeho odpustenie. Chápanie Večere Pánovej je dôležité o to viac, že si pri nej človek môže „*piť a jesť vlastné odsúdenie*“. To znamená, že ak je ten človek nehodný, tak si z duchovného hľadiska vlastne škodí. Čiže nepochopenie Večere Pánovej z pohľadu Božieho súdu tomu človeku viac ublíži, ako pomôže.

Verejné vyznanie viery sa týka nielen rodiny konfirmanda, ale celého cirkevného zboru. Je to moment, keď sme svedkami dôležitého kroku viery mladých ľudí. V tých momentoch vždy myslím na slová Pána Ježiša: „*Od toho, komu veľa zverili, budú aj viac žiadať*“ **L 12,48**. A ono je toho skutočne veľa, čo sa počas konfirmačnej prípravy človek naučí. Ťažko sa budú ľudia na poslednom súde vyhovárať, že to či ono nepoznali alebo nemali o Bohu dost informácií. Myslím, že v dnešnej dobe **je konfirmácia aj o pozvaní k úprimnej viere**. Nie je to iba o vedomostiach a skúšaní, ale aj o pestovaní vzťahu k Bohu. A ten, kto niečo sľúbil, ale nemyslel to úprimne alebo mu to bolo jedno, by si mal uvedomiť, že si skomplikoval svoju budúcnosť. Dost často mi prídu na um konfirmandi, ktorých už v kostole nevidám a rozmýšľam nad tým, ako žijú. Mrzí ma to aj za nich, že Pána Boha pustili k vode a žijú si svoj život podľa seba. Možno raz príde moment, keď ich Pán Boh zastaví a dá im ešte jednu možnosť žiť život inak.

Modlime sa dnes za tohtoročných konfirmandov, aby ozaj premýšľali nad všetkým, čo počas konfirmácie vyslovia. Aby ich sľuby neboli prázdne a aby ozaj pochopili, že toto nie je zábava, ani žiadna hra, ale že tu ide o večný život.

Modlime sa aj za všetkých tých, ktorí zabudli na svoje sľuby a záväzky voči Bohu.

Jaroslav Petro

Rozpis služieb Božích				
Dátum	Príležitosť	Čas	Miesto	Poznámka
2.7.2023	4. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	5M 5, 12 – 15; 2K 4, 5 – 12
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
5.7.2023	Sviatok Cyrila a Metoda Sviatok Majstra Jána Husa	18:00	Obišovce	
9.7.2023	5. po Svätej Trojici	8:00	Suchá Dolina	Jób 38, 1 – 11; 2K 6, 1 – 13
		9:30	Obišovce	Posedenie pri káve
16.7.2023	6. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	Žalospěvy 3,22–33; 2K 8, 7 – 15
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
23.7.2023	7. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	Ez 2, 1 – 5; 2K 12, 2 – 10
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
30.7.2023	8. po Svätej Trojici	10:00	Obišovce	Bohoslužby na Zámčisku a spoločný obed na farskom dvore
6.8.2023	9. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	+ VP; Jer 23,1 – 6; Ef 2, 11 – 22
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	+ VP
		14:00	Suchá Dolina	+ VP
13.8.2023	10. po Svätej Trojici Kajúca nedeľa	8:00	Drienovská Nová Ves	+ VP
		9:30	Obišovce	+ VP
		11:00	Kysak	
20.8.2023	11. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	2M 16, 2 – 4. 9 – 15; Ef 4, 1 – 16
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
27.8.2023	12. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	1Kr 19, 4 – 8; Ef 4, 25 – 5,2
		9:30	Obišovce	
31.8. – 3.9.2023	Misijné dni Východného dištriktu		Hotel Sorea Ľubovnianske kúpele	Téma: „Pošta pre teba“
3.9.2023	13. po Svätej Trojici Začiatok školského roka	9:30	Obišovce	Požehnanie študentov Rodinné bohoslužby + posedenie pri káve Prís 4, 10 – 14; R 1, 16
10.9.2023	14. po Svätej Trojici	8:00	Suchá Dolina	Joz 24,1–2a. 14–18; Ef 6, 10 – 20
		9:30	Trebejov	Pamiatka posvätenia chrámu
17.9.2023	15. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	5M 4, 1 – 2. 6 – 9; Jak 1, 17 – 27
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
24.9.2023	16. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	Iz 35, 4 – 7a; Jak 2, 1 – 10.14 – 17
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
1.10.2023	17. po Svätej Trojici	9:30	Obišovce	Pamiatka posvätenia chrámu